

Debat, men derimod gjøre en Bemærkning med Hensyn til en Ytring af det ærede Medlem om det Spørgsmaal, som egentlig her foreligger. Det blev tilbøds antydet af den ærede Formand, nemlig, at der er en væsentlig Forskjel mellem den Stilling, hvori man befinder sig ved Fremlæggelsen af en Betænkning af et Udvalg ved 1ste Behandling, og den, der fremkommer, naar der er Spørgsmaal om en Betænkning til anden Behandling, og netop denne Forskjel har for mig stillet sig som afgjørende. Jeg har den bestemte Overbevisning, at først da, naar der kommer til at forelægge bestemt formulerede Forslag til Afstemning, vil det kunne komme til at vise sig, hvorledes Sagen stillet sig; men at føre Sagen tilbage til en Forhandling, der dog væsentlig vil komme til at gaa ud paa det Samme som den nuværende, anser jeg ikke for Noget, der har den fjerneste Udsigt til at fremme Sagen.

Frederiksen: Den ærede Formand har jo allerede paapeget den overordentlige Forskjel, der er imellem, at et Udvalg bliver nedsat nu, og at det nedfattes, efter at Sagen er gaaet til anden Behandling. Nedsættes et Udvalg nu, vil det være muligt — i alt Fald er der ingen Sikkerhed for det Modsatte — at ganske den samme Uklarhed, der nu er tilstede, vedbliver at bestaa, fordi et Udvalg da ikke skal fremsætte Forslag til Afstemningspunkter og derfor ikke behøver at gaa ind paa bestemte positive Ting, saaledes som naar Sagen gaar til anden Behandling. Hvorfor vil det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) ikke, at vi nu skulle sende Sagen til anden Behandling og saa nedsætte et Udvalg? Det ærede Medlem fremhæver, at det Værste, man kunde frygte, hvis man fulgte det Forslag, som han støtter, var, at man kunde finde det rigtigt at komme med nye Forslag, og at vi saaledes igjen skulde begynde paa en første Behandling; men det er ogsaa det Værste, vi kunne frygte, naar vi ikke følge ham, men lade Sagen gaa til anden Behandling. Uagtet det nu oftere er fremhævet, maa jeg paany spørge: Hvor er det nye Grundlag? Man taler stadig om at søge et nyt Grundlag; men hvem har paapeget eller antydet Beskaffenheden af et saadant? Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) talte før om, at vel vare Modstanderne af Loven i høj Grad uerlige om, hvorledes det skal gaa til i Skolerne; men om Loven vare de enige. Jeg har under Forhandlingerne kun hørt den største Uenighed imellem den. Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) og det ærede Medlem fra Ribeegnen (Lermansen) staa tilbøds paa et nyt Grundlag; men det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) staa omtrent paa samme Grundlag som jeg, hvilket i alt Væsentligt er det samme som Ministerens. Der kan være Spørgsmaal om

en yderligere Udvidning af de forskellige Forslag, den ærede Minister har fremsat, og om Forandringer, som han ikke synes at modsætte sig; men jeg har ikke været i Stand til at opbære, hvori de forskellige Grundlag, som han vedbliver at tale om, skulde bestaa, og uagtet vi Andre have spurgt og spurgt og atter spurgt derom, have vi dog intet Svar faaet. Jeg kan for Øvrigt ikke Andet end fremhæve den forskellige Maade, hvorpaa man betragter dette Forslag om at afbrude første Behandling. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) siger, at det er for at bringe Sagen fremad. Det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) siger derimod, at det er for at slaa den ihjel. Det sidstnævnte ærede Medlem talte nemlig om, at det kun var paa Grund af de formelle Misligheder, der vare forbundne med at negte Overgang til anden Behandling, at vi skulde have et Udvalg; jeg kan ikke se Andet, end at det er ensbetydende med at søge en anden Form for at slaa Sagen ihjel. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgskro) talte om, at man var kommen i en pinlig Situation. Ja, det har han fuldkommen Ret i: „man“ er kommen i en pinlig Situation, men jeg har ikke i Sinde at hjælpe til at bringe det ærede Medlem eller hans Venner ud af den pinlige Situation, hvori de have bragt sig, og hvori ikke jeg har bragt dem.

S. Hansen: Mine Herrer, forinden de Forslag fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgskro), som nu er Ojenstand for Forhandling, var jeg paa det Mene med mig selv om at stemme for Sagens Overgang til anden Behandling. Den Betragtning, der ledede mig dertil, skal jeg nu ikke dvæle nærmere ved, men jeg skal blot kort antyde, at den tilbøds var foranlediget ved den Maade, hvorpaa den ærede Undervisningsminister havde stillet sig overfor den Opposition, der var kommen frem her. Det forekom mig nemlig, at den ærede Kultusminister havde stillet sig i høj Grad imødekommende, og at det derfor vilde være endnu mere stødende end under andre Omstændigheder at gjøre et saa extraordinært Skridt, som det altid er at negte et saa vigtigt Regeringsforslag Overgang til anden Behandling. Men dette var dog ikke det væsentligste Hovedhensyn for mig til at stemme saaledes, mit Hovedhensyn var, at det forekom mig, at vi skulde Landet og vore Vælgere ikke at slyde en saadan Sag fra os, men at udtale Folkeetingets eller i alt Fald dets Hvertals Opfattelse af den Retning, hvori man mener, at Skolesagen bør fremmes. Hvis Lovudkastet var slaaet ihjel og ikke kommet til videre Forhandling, vilde vore Vælgere med Rette have kunnet bebrejde os, at vi havde ladet Folket i længere Tid debatere dette Spørgsmaal paa talrige Møder, men naar Sagen